

кои-то ся разпознаватъ отъ сивыте и зеленикавы-те космы и отъ черно-то си лице. Други ся убѣсватъ за опашка-та на воздуха и ся теглятъ колко са оки; други скачатъ отъ клонь на клонь носящи на руцѣте си свои-те чада. Никогда смертоносно-то оружіе не е убоило тия кроткы на природа-та дѣца. Тамо не сячува друго освѣтъ гласове на радость, журчаніе, и на нѣкой южны птицы непознато пѣніе, кое-то ся раздава далекъ отъ отзыва на лѣса. Рѣка-та, коя-то тече и скача по каменно ложе, отражава въ прозрачны-те си воды благоцвѣтъ-те и сины-те величины на окрестны-те великолѣпни древа, какъ-то и игры-те на счастливы-те имъ жители. Тысяца стезы по пата-такъ собирая ся отъ разны каменны етажы, гдѣ то вода-та, като ся разширява кото широко, огледало кое-то ся чуни като пада въ барzelъ. Неисчетни смѣшени шумове преминуватъ презъ тия любомятежны воды и като ся разсѣяватъ отъ вѣтрове-те на лѣса, на времени бѣгать на далечь, и на времени ся приближаватъ вси-те на едно и ечатъ тяжко, какъ-то звонцы въ единъ столный градъ, и воздухъ-атъ като ся подновлява отъ движението на